

Biomass and carbon stock in deadwood, litter, and soil of Persian oak (*Quercus brantii* Lindl.) stands in Lordegan County, Iran

Yaghoub Iranmanesh^{1*} and Mohammad Kazem Parsapour²

1*- Corresponding author, Associate Prof., Department of Natural Resources Research, Agricultural and Natural Resources Research and Education Center of Isfahan Province, ARREO, Isfahan, Iran. Email: y_iranmanesh@yahoo.com

2. Postdoctoral Researcher, Department of Natural Resources Research, Agricultural and Natural Resources Research and Education Center of Chaharmahal and Bakhtiari Province, ARREO, Shahrekord, Iran

Received: 29.03.2024

Accepted: 06.07.2024

Abstract

Background and Objective: Zagros forests, as one of Iran's most important carbon sinks, play a crucial role in maintaining ecosystem balance and the carbon cycle. Given the increasing threats to these forests, accurately identifying and assessing carbon stocks in various forest components, such as deadwood, litter, and soil, is particularly important. This study aims to investigate how the stand form (high forest and coppice) of Persian oak (*Quercus brantii* Lindl.) affects biomass and carbon stock in deadwood, litter, and soil in the Atashgah forest area of Lordegan County in Chaharmahal and Bakhtiari Province, Iran. The goal is to provide more accurate data to support better and more sustainable management of these vital ecosystems.

Methodology: This study evaluated the aboveground biomass and carbon stocks of deadwood, litter, and soil in high forest and coppice of Persian oak trees in the Lordegan forest zone. The study area, covering 90 hectares, is located in the central Zagros plateau and is predominantly characterized by Persian oak vegetation. Thirty random sample plots of 1000 square meters each were established to select sample trees. Within each plot, the nearest tree to the center that fell within the desired diameter class was chosen, ensuring samples were collected across different diameter at breast height (DBH) classes for single-stem trees and different crown diameter classes for coppice shoots. Following this procedure, 16 single-stem and 14 coppice trees were randomly selected and marked for measurement. The selection aimed to quantify the amount of standing deadwood in the form of dried branches present in the investigated trees. Litter and soil samples were collected from a depth of 0 to 30 centimeters beneath each tree. A computational formula based on carbon concentration, bulk density of the soil, sampling depth, and the percentage of coarse fragments was used to measure soil organic carbon. The collected samples were transferred to the laboratory for determination of dry weight and carbon content, following standard methods for measuring the percentage of organic carbon in plant and soil samples.

Results: The findings showed that standing deadwood in high forest trees had significant statistical differences among various diameter classes, while fallen deadwood did not exhibit such differences. The highest values of standing deadwood biomass were observed in the 30-40 cm diameter class. In contrast, in coppice shoots, fallen deadwood biomass showed significant statistical differences among different crown diameter classes. However, the difference in standing deadwood biomass between different crown diameter classes of coppice shoots was insignificant. A comparison between high forest and coppice revealed that standing deadwood biomass in high forest trees exceeded that in coppice. Additionally, the average carbon sequestration of deadwood in the study area was calculated as 0.171 tons per hectare. No significant statistical differences were observed in soil carbon, nitrogen, and phosphorus content between high forest and coppice bases. A high correlation coefficient of 0.94 was observed

between soil carbon and nitrogen, while no significant correlation was found between soil carbon and phosphorus. The carbon content of litter did not show significant statistical differences between high forest and coppice in the study area. Overall, the average carbon sequestration of litter in the study area was estimated as 0.327 tons per hectare.

Conclusion: Despite considerable attention to aboveground and belowground carbon stocks in forest ecosystems, carbon stored in deadwood has received less emphasis. However, deadwood can represent a significant portion of forest carbon reserves. Dominant tree species and structural characteristics of the forest, such as population density, diameter at breast height, and tree height, are important factors in determining aboveground biomass and carbon storage. This study identified the average quantitative differences between high forest and coppice trees as the main reasons for differences in aboveground biomass and carbon storage in standing and fallen deadwood. Furthermore, the impact of disturbances and human interventions on the reduction of soil carbon stocks was examined. The study found that soil carbon stocks were similar in both growth forms, which was related to the similarity in litter volume in the two habitats. This research highlights the importance of carbon storage in deadwood, litter, and soil and its impact on forest ecosystems, contributing to improved forest management and biodiversity preservation.

Keywords: Aboveground biomass, fallen deadwood, growth form, standing deadwood, Zagros.

ارزیابی زی توده و اندوخته کربن خشکدار، لاشبرگ و خاک در توده جنگلی برودار (*Quercus brantii* Lindl.) در شهرستان لردگان

یعقوب ایرانمنش^{۱*} و محمدکاظم پارساپور^۲

^۱*- نویسنده مسئول، دانشیار پژوهش، بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران. پست الکترونیک: y_iranmanesh@yahoo.com

- پژوهشگر پسادکتری، بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان چهارمحال و بختیاری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شهرکرد، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۴/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۱۰

چکیده

سابقه و هدف: جنگل‌های زاگرس به عنوان یکی از مهم‌ترین ذخیره‌گاه‌های کربن در ایران، نقش حیاتی در تعادل بوم‌سازگاری و چرخه کربن دارند. با توجه به تهدیدهای فرایندهای که این جنگل‌ها با آن‌ها مواجه هستند، شناخت و ارزیابی دقیق اندوخته کربن در اجزای مختلف جنگل از جمله زی توده خشکدار، لاشبرگ و خاک، اهمیت ویژه‌ای دارد. پژوهش پیش‌رو به بررسی تأثیر فرم رویشی (دانه‌زاد یا شاخه‌زاد) برودار (*Quercus brantii* Lindl.) بر زی توده و اندوخته کربن خشکدار، لاشبرگ و خاک در جنگل‌های آتشگاه لردگان واقع در استان چهارمحال و بختیاری می‌پردازد. نتایج این پژوهش با ارائه داده‌های دقیق‌تر می‌تواند به مدیریت بهتر و پایدارتر این بوم‌سازگان‌های حیاتی کمک کند.

مواد و روش‌ها: این پژوهش با هدف ارزیابی زی توده و اندوخته کربن خشکدار، لاشبرگ و خاک در درختان برودار دانه‌زاد و شاخه‌زاد در منطقه جنگلی آتشگاه لردگان انجام شد. منطقه مورد مطالعه با وسعت ۹۰ هکتار در فلات مرکزی زاگرس قرار دارد و تیپ غالب پوشش گیاهی آن، برودار است. به‌منظور انتخاب پایه‌های مورد بررسی، ۳۰ قطعه‌نمونه ۱۰۰۰ متر مربعی به‌طور تصادفی انتخاب شد. در هر قطعه‌نمونه، نزدیک‌ترین درخت به مرکز قطعه‌نمونه که در طبقه قطری مورد نظر قرار داشت، انتخاب شد. به‌طوری‌که در طبقه‌های مختلف قطر برابر سینه در درختان دانه‌زاد و طبقه‌های مختلف قطر تاج در درختان شاخه‌زاد، نمونه مورد نیاز وجود داشته باشد. بدین ترتیب در فرم رویشی دانه‌زاد، ۱۶ پایه و در فرم شاخه‌زاد، ۱۴ پایه به‌طور تصادفی انتخاب و نشانه‌گذاری شدند. انتخاب پایه‌ها به‌منظور اندازه‌گیری مقدار خشکدارهای ایستاده موجود در درختان مورد بررسی که در قالب شاخه‌های خشک‌شده وجود داشتد، انجام شد. لاشبرگ و نیز نمونه‌های خاک از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متر زیر هر درخت جمع‌آوری شدند. برای اندازه‌گیری کربن آلی خاک از رابطه محاسباتی مبتنی بر غلظت کربن، وزن مخصوص ظاهری خاک، عمق نمونه‌برداری و درصد قطعه‌های بزرگ استفاده شد. نمونه‌های جمع‌آوری شده برای تعیین وزن خشک و مقدار کربن به آزمایشگاه منتقل شدند. از روش‌های استاندارد برای اندازه‌گیری درصد کربن آلی نمونه‌های گیاهی و خاک استفاده شد.

نتایج: یافته‌های مربوط به درختان دانه‌زاد نشان داد که زی توده خشکدار ایستاده بین طبقه‌های مختلف قطر برابر سینه، اختلاف معنی‌داری داشت، در حالی‌که در خشکدارهای افتاده، چنین تفاوتی مشاهده نشد. بیشترین زی توده خشکدار این درختان در طبقه قطری ۳۰ تا ۴۰ سانتی‌متر مشاهده شد. در مقابل، در درختان شاخه‌زاد، زی توده خشکدار افتاده در طبقه‌های مختلف قطر تاج، اختلاف معنی‌داری داشت، اما تفاوت زی توده خشکدار ایستاده بین طبقه‌های مختلف قطر تاج درختان شاخه‌زاد، غیرمعنی‌دار بود. مقایسه بین درختان دانه‌زاد و شاخه‌زاد نشان داد که زی توده خشکدارهای ایستاده در درختان دانه‌زاد، بیشتر از درختان شاخه‌زاد بود. همچنین، مقدار متوسط اندوخته کربن خشکدارها در منطقه مورد مطالعه 171 ± 0 تن در هکتار محاسبه شد. تفاوت معنی‌داری در مقدار کربن، نیتروژن و فسفر خاک بین فرم‌های رویشی دانه‌زاد و شاخه‌زاد مشاهده نشد. همبستگی زیادی بین کربن و نیتروژن خاک

با ضریب تبیین ۹۴٪ مشاهده شد، درحالی که کربن و فسفر خاک، همبستگی قابل توجهی باهم نداشتند. کربن لاشبرگ در زیر درختان دانه‌زاد و شاخه‌زاد، تفاوت معنی‌داری نداشتند. درمجموع، مقدار متوسط اندوخته کربن لاشبرگ در منطقه مورد مطالعه ۳۲۷ تن در هکتار بودست آمد.

نتیجه‌گیری کلی: با وجود توجه زیاد به زی توده و اندوخته کربن روی زمینی در بومسازگان‌های جنگلی، به زی توده خشک‌دارها کمتر توجه شده است. درحالی که خشک‌دارها می‌توانند بخش قابل توجهی از کربن جنگل را در خود ذخیره کنند. گونه‌های غالب درختی و ویژگی‌های ساختاری جنگل از جمله جمعیت، قطر برابر سینه و ارتفاع درختان، عوامل مهمی در تعیین میزان زی توده و ذخیره‌سازی کربن هستند. در این پژوهش، تفاوت‌های میانگین مشخصه‌های کمی درختان دانه‌زاد و شاخه‌زاد به عنوان دلایل اصلی تفاوت در زی توده خشک‌دارهای ایستاده و افتاده شناسایی شدند. همچنین، تأثیر دخالت‌های انسانی بر کاهش زی توده روی زمینی بررسی شد. مقدار کربن آلى خاک در دو فرم رویشی مشابه بود که این موضوع به مشاهده حجم لاشبرگ در دو رویشگاه نسبت داده شد. این پژوهش به واکاوی اهمیت زی توده و اندوخته خشک‌دار، لاشبرگ و خاک و تأثیر آن بر بومسازگان‌های جنگلی می‌پردازد و می‌تواند در بهبود مدیریت جنگل‌ها و حفظ تنوع زیستی استفاده شود.

واژه‌های کلیدی: خشک‌دار ایستاده، خشک‌دار افتاده، زاگرس، زی توده، فرم رویشی.

مقدمه

برآورده دقيق زی توده تأکید دارند (Zianis *et al.*, 2005). به طور کلی، پنج مخزن اصلی کربن برای جنگل معرفی شده است که شامل زی توده روی زمینی (Above-ground Biomass)، زیرزمینی (Below-ground Biomass) و کربن لاشبرگ (Litter)، خشک‌دارها (Dead Woods) و کربن آلی خاک (Soil Organic Carbon) هستند (IPCC, 2003). ذخیره کربن در بومسازگان‌های جنگلی اغلب شامل ذخیره کربن در پوشش گیاهی، خاک و لاشبرگ است (Lee *et al.*, 2014; Héault & Piponiot, 2018; Lafleur *et al.*, 2018). گزارش پروتکل کیوتو تحت کنوانسیون چهارچوب ملل متحد در مورد تغییرات آب و هوای، ذخایر کربن را علاوه بر زی توده روی زمین و زیرزمین، به طور جداگانه در خشک‌دارها، لاشبرگ و خاک نیز تعیین کرده است (IPCC, 2007). Sun و Liu (2020) بیان داشتند که عمده پژوهش‌های انجام‌شده در زمینه روش‌های برآورد اندوخته کربن در بومسازگان‌های جنگلی بر سه موضوع اصلی ذخیره کربن پوشش گیاهی، خاک و لاشبرگ متمرکز شده‌اند. از کل کربن ذخیره‌شده در جنگل به‌طور متوسط حدود ۴۲ درصد در زی توده گیاهی زنده، نه درصد در خشک‌دار و بقیه (۴۹ درصد) در لاشبرگ و خاک انباسته شده است (Pan *et al.*, 2011).

جنگل‌ها، یکی از ذخیره‌گاه‌های بزرگ کربن زمین محسوب می‌شوند که حدود ۸۰ درصد از کل زی توده روی زمین را در خود ذخیره کرده‌اند (Mo *et al.*, 2023). ناحیه رویشی زاگرس، نزدیک به یک پنج خاک کشور و نیز همه یا بخشی از ۱۱ استان کشور را در برمی‌گیرد (Hanafi-Bojd *et al.*, 2020). امروزه حوزه رویشی زاگرس در میان حوزه‌های پنج گانه رویشی جنگل در ایران به عنوان کانون بحران محیط‌زیستی مطرح است. زاگرس در مواجهه با روند فراینده تهدیدات طبیعی و انسانی با تغییرات مهمی از نظر کمی و کیفی روپرورد شده است (Azizi *et al.*, 2022). این جنگل‌ها علی‌رغم شرایط خاص محیط‌زیستی و بوم‌شناختی، نقش مهمی در چرخه و جریان کربن ایفا می‌کنند، بنابراین تعیین اندوخته کربن روی زمینی، خاک و لاشبرگ به عنوان مهم‌ترین اجزاء در بردارنده ذخیره کربن در بومسازگان‌های جنگلی و بررسی روند تغییرات آن‌ها می‌تواند نقش مهمی در برنامه‌ریزی‌های مدیریتی داشته باشد (Pan *et al.*, 2011). در مدیریت پایدار منابع جنگلی و بررسی جریان انرژی در بومسازگان، برآورده زی توده و اندوخته کربن درختی از اهمیت فراوانی برخوردار است. مدیران جنگل برای برنامه‌ریزی در سطوح عملیاتی و راهبردی بشدت بر

جنگل‌های کبک کانادا به این نتیجه رسیدند که در جنگل‌های تولیدی این کشور به طور متوسط ۳۷/۶ تن در هکتار اندوخته کرbin روی زمینی وجود دارد که در مقایسه با جنگل‌های مشابه کمتر است. Daba و همکاران (۲۰۲۲) در بررسی اندوخته کرbin در جنگل‌های مرطوب همیشه‌سبز اتیوپی، میانگین اندوخته کرbin روی زمینی را ۲۰۳/۸ تن در هکتار به دست آوردند.

امروزه، شاهد افزایش خشکیدگی و انباشت خشکدارها در جنگل‌های بلوط زاگرس هستیم. با توجه به این موضوع، هنوز اطلاعات جامعی در ارتباط با مقدار زی‌توده و اندوخته کرbin آن‌ها در این جنگل‌ها در دسترس نیست. فقط در پژوهش Sarvazad و همکاران (۲۰۲۲)، تغییرات ذخیره کرbin خشک‌دار درختان برودار (*Quercus brantii* Lindl.) در ارتباط با عوامل فیزیوگرافی در رویشگاه جنگلی قالجه در استان کرمانشاه بررسی شد، اما پژوهش‌ها در بررسی مقدار تغییرات ذخایر کرbin خشکدارهای افتاده و ایستاده در فرم‌های رویشی مختلف برودار در جنگل‌های غرب کشور مشهود نیست. در پژوهش پیش‌رو، به‌منظور درک تأثیر فرم رویشی توده جنگلی (دانه‌زاد یا شاخه‌زاد) بر جریان کرbin در بومسازگان، مقایسه‌ای از زی‌توده و اندوخته کرbin خشکدارها (ایستاده و افتاده)، لاشبرگ و کرbin آلی خاک گونه ارزشمند برودار در جنگل‌های استان چهارمحال و بختیاری انجام شد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

این پژوهش در استان چهارمحال و بختیاری در فلات مرکزی زاگرس انجام شد. این استان که سطحی معادل ۱۶۳۶۴ کیلومترمربع دارد، حدود یک درصد سطح کل کشور را به‌خود اختصاص داده است. از مهم‌ترین رویشگاه‌های جنگلی در این استان می‌توان به منطقه لردگان اشاره کرد که Talebi et al., (2006) تیپ غالب توده‌های آن، برودار است (۵۵ کیلومتری جنوب غربی شهرستان لردگان واقع در حوضه

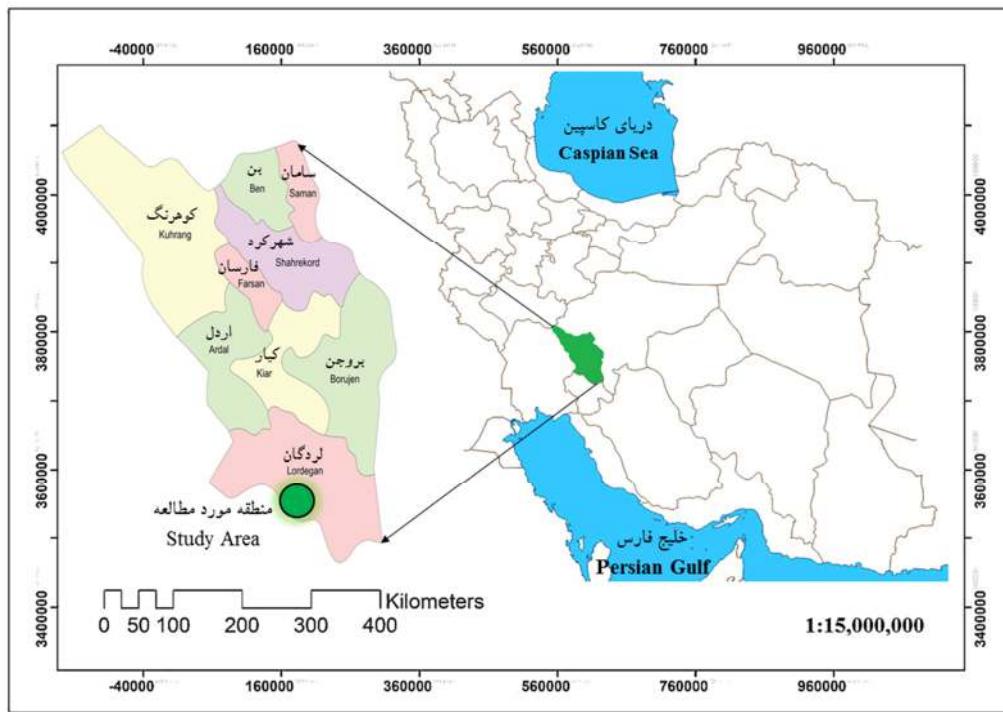
خشکدارها شامل خشکدارها ایستاده و افتاده، یک جزء کلیدی از ساختار بومسازگان‌های جنگلی به‌شمار می‌رond. آن‌ها عنصری حیاتی برای حفظ تعادل در این بومسازگان‌ها، تنوع زیستی و بهره‌وری جنگل هستند. به عبارت دیگر، خشکدارها بخشی طبیعی و ضروری از جنگل‌های سالم به‌شمار می‌rond (Victor et al., 2019; Vahedi et al., 2023). ذخیره کرbin خشکدارها تحت تأثیر نوع جنگل است. جنگل‌های قدیمی به‌طور معمول مقدار زیادی کرbin را در تنه‌های در حال پوسیدگی ذخیره می‌کنند (Takahashi et al., 2005). اختلالات طبیعی و دخالت‌های انسانی مانند توفان‌ها و عملیات تنک کردن غیرتجاری به افزایش فوری ذخایر خشکدارها منجر می‌شوند (McClaugherthy, 2003; Berg & IPCC, 2007).

در مورد کرbin خاک، نوع خاک و بافت خاک، عوامل تعیین‌کننده سطح ذخیره کرbin هستند (IPCC, 2003). خاک، بزرگ‌ترین مخزن کرbin در بومسازگان‌های خشکی است. ذخیره جهانی کرbin خاک حدود ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ گیگاتن تخمین زده می‌شود که سه تا چهار برابر بیشتر از مقدار موجود در گیاهان است (Takahashi et al., 2010). به‌طورکلی، جنگل‌ها به‌دلیل ورودی زیاد مواد آلی مرده از پوشش گیاهی، کرbin زیادی در خاک ذخیره می‌کنند. خاک جنگل‌های سرد معتدل به‌طور متوسط ۱۲۰ تن در هکتار ذخیره کرbin دارند (Pan et al., 2011). مقدار اندوخته کرbin آلی خاک با ویژگی‌های مهم رویشگاه مانند مقدار لاشبرگ، عمق ریشه‌داواني و نرخ تجزیه مواد آلی تعیین می‌شود (Andivia et al., 2016). لاشبرگ فقط پنج درصد از ذخیره کرbin در بومسازگان جنگلی را به‌خود اختصاص می‌دهد، اما به‌دلیل اینکه نقش اساسی در چرخه کرbin ایفا می‌کند و رابط بین کرbin گیاه و خاک است، اهمیت ویژه‌ای دارد (Pan et al., 2011). بررسی تغییرات ذخایر کرbin آلی در زمین‌های شنی آلپ بیانگر اثر مثبت تنوع پوشش گیاهی بر ذخیره کرbin بود (Li et al., 2019). Duchesne و همکاران (۲۰۱۶) در بررسی اندوخته کرbin روی زمینی در

شرقي و " ۲۰° ۱۴' تا ۳۱° ۲۴' عرض شمالی قرار گرفته است (شکل ۱).

آبگیر سد خرسان ۳ انجام شد. منطقه مورد بررسی با وسعت ۹۰ هکتار در محدوده " ۵۹° ۵۰' تا ۵۴° ۵۰' طول

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد بررسی

Figure 1. Geographical location of the study area

شاخه‌زاد، ۱۴ پایه به‌طور تصادفی انتخاب و نشانه‌گذاری شدند. انتخاب پایه‌ها به‌منظور اندازه‌گیری مقدار خشک‌دارهای ایستاده موجود در درختان مورد بررسی که در قالب شاخه‌های خشک‌شده وجود داشتند، انجام شد. به این منظور، مشخصه‌های قطر متوسط تاج، قطر برابر سینه، ارتفاع کل برای همه درختان در هر قطعه‌نمونه اندازه‌گیری و ثبت شد.

نمونه‌برداری از خشک‌دار
خشک‌دار (Dead Wood) به بخش‌های چوبی غیرزنده (Necromass) با قطر بیشتر از پنج سانتی‌متر که به صورت سرپا و یا افتاده روی زمین وجود دارد، گفته می‌شود (Takahashi *et al.*, 2010).

روش پژوهش

گونه مورد بررسی

این پژوهش در مورد گونه اصلی درختی در جنگل‌های زاگرس جنوبی، یعنی برودار (*Q. brantii*) انجام شد. این گونه اغلب در ارتفاعات و دامنه‌های جنوب غربی رشته‌کوه زاگرس پراکنی دارد. دو فرم رویشی دانه‌زاد و شاخه‌زاد به‌منظور ارزیابی زیست توده و اندوخته کربن بررسی شدند. به‌منظور انتخاب پایه‌های مورد بررسی با توجه به مساحت منطقه و تراکم برودار، ۳۰ قطعه‌نمونه ۱۰۰۰ متر مربعی به‌طور تصادفی انتخاب شد. در هر قطعه‌نمونه، نزدیک‌ترین درخت به مرکز قطعه‌نمونه انتخاب شد. به‌طوری‌که در طبقه‌های مختلف قطری، درختان مورد نظر وجود داشته باشند. بدین ترتیب در فرم رویشی دانه‌زاد، ۱۶ پایه و در فرم

نمونه برداری از لاشبرگ شامل همه برگ‌های افتاده، لایه‌های هوموس و همه قطعه‌های چوبی کوچک (قطر کمتر از یک سانتی‌متر) است. برای این منظور، لاشبرگ‌های موجود در چهار قاب کوچک ۰/۵ مترمربعی در چهار جهت زیر تاج هر درخت توزین شدند (Iranmanesh, 2013).

ماده آلی خاک (SOC): برای اندازه‌گیری کربن آلی خاک، در منطقه مورد بررسی، ۳۰ نمونه خاک (زیر هر درخت یک نمونه) از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متر به‌کمک اوگر برداشت شدند. همچنین، وزن ظاهری خاک و درصد قطعه‌های بزرگ (مانند سنگ‌ریزه) اندازه‌گیری شد. با استفاده از رابطه (۱)، مقدار کل کربن آلی خاک در منطقه مورد بررسی محاسبه شد (IPCC, 2003).

شرایط اجتماعی موجود، درختان کاملاً خشک شده (خشک‌دار ایستاده) وجود نداشت. اغلب خشک‌دارهای ایستاده، چوب‌های خشک شده با قطر بیشتر از پنج سانتی‌متر روی تاج درخت بودند. به‌منظور اندازه‌گیری زی توده خشک‌دار سرپا (Standing Dead Wood)، ابعاد شاخه‌های خشکیده موجود روی درختان شامل قطر میانه و طول شاخه به‌طور جداگانه اندازه‌گیری شدند. یک نمونه از آن‌ها برای اندازه‌گیری وزن مخصوص جدا شد. سپس، با استفاده از روش حجمی، زی توده خشک‌دار سرپا اندازه‌گیری شد. برای اندازه‌گیری زی توده خشک‌دار افتاده (Fallen Dead Wood)، چهار قاب کوچک ۰/۵ مترمربعی در هر قطعه نمونه مشخص شد و چوب‌های خشک شده روی زمین و زیر تاج پوشش هر درخت به‌طور جداگانه جمع‌آوری و توزین شدند.

$$SOC = [SOC] \times Bulk\ Density \times Depth \times Coarse\ Fragments \times 10 \quad (1)$$

وزن تر هر جزء از درخت، WDS وزن خشک هر نمونه و WFs وزن تر هر کدام از نمونه‌ها هستند.

بررسی‌های آزمایشگاهی به‌منظور اندازه‌گیری درصد کربن آلی لاش‌ریزه و نمونه‌های گیاهی از روش احتراق در کوره الکتریکی استفاده شد. به این منظور، نمونه‌ها به مدت چهار ساعت در دمای ۵۵۰ تا ۶۰۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. پس از اندازه‌گیری درصد خاکستر، با استفاده از رابطه ۳، ضریب کربن محاسباتی به‌دست آمد (Allen *et al.*, 1986).

$$C\% = (100 - Ash\%) \times 0.58 \quad (3)$$

$$Ash = (W_3 - W_1) / (W_2 - W_1) \times 100 \quad (4)$$

در معادله‌های فوق، Ash%， درصد خاکستر حاصل پس

که در آن، SOC: ذخیره کربن آلی خاک (تن در هکتار)، [SOC]: غلظت کربن آلی خاک در حجم خاک برداشت شده Bulk Density: جرم خاک بر حجم نمونه یا وزن مخصوص ظاهری خاک (g C (kg soil)⁻¹), Depth: عمق نمونه برداری (متر)، Coarse Fragments: قطعه‌های بزرگ (۱۰۰/۱۰۰ درصد حجم قطعه‌های بزرگ)-۱ و ۱۰: ضریب تبدیل واحد به تن در هکتار هستند. همه نمونه‌های تهیه شده شامل خشک‌دار و لاشبرگ بلا فاصله در عرصه توزین شدند و در بسته‌بندی‌های جداگانه به‌منظور اندازه‌گیری وزن خشک و مقدار کربن به آزمایشگاه منتقل شدند. پس از تعیین وزن خشک نمونه‌ها، وزن خشک هر اندام درخت با استفاده از رابطه (۲) محاسبه شد.

$$WDc = \frac{WFc * WDS}{WFS} \quad (2)$$

که در آن، WDc وزن خشک هر جزء از درخت، WFc

خشکدارهای ایستاده (۲۰/۶۲ کیلوگرم در پایه) و افتاده (۲۰/۹۶ کیلوگرم در پایه) را به خود اختصاص داد. پس از آن، بیشترین زی توده خشکدارهای ایستاده (۱۴/۲۶۶ کیلوگرم در پایه) و افتاده (۱/۰۴۳ کیلوگرم در پایه) به طبقه قطری بیشتر از ۴۰ سانتی متر اختصاص یافت. همچنین، کمترین مقادیر زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده در درختان دانه زاد مورد مطالعه در طبقه های قطری ۱۰ تا ۲۰ و کمتر از ۱۰ سانتی متر مشاهده شد. این مقادیر برای خشکدارهای ایستاده و افتاده در طبقه قطری ۱۰ تا ۲۰ سانتی متر به ترتیب برابر با ۰/۶۱ و ۰/۲۲۸ کیلوگرم در پایه و در طبقه قطری کمتر از ۱۰ سانتی متر به ترتیب برابر با ۰/۰۶ و ۰/۴۱ کیلوگرم در پایه بودند. همچنین به طور متوسط، زی توده خشکدار ایستاده (۸/۱۱۸ کیلوگرم در پایه) بیشتر از زی توده خشکدار افتاده (۰/۸۴ کیلوگرم در پایه) به دست آمد (جدول ۱).

زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده درختان شاخه زاد در طبقه های مختلف قطر تاج مقایسه زی توده خشکدارهای افتاده درختان شاخه زاد بین طبقه های مختلف قطر تاج نشان داد که از این نظر، اختلاف معنی داری در سطح اطمینان ۹۵ درصد بین طبقه های قطر تاج وجود دارد، اما این تفاوت در خشکدارهای ایستاده، معنی دار نبود. بیشینه زی توده خشکدارهای ایستاده در طبقه قطری تاج چهار تا شش متری (۵/۸۶ کیلوگرم در پایه) و کمترین آن در طبقه قطری تاج کمتر از دو متر مشاهده شد (جدول ۲). بیشترین زی توده خشکدارهای افتاده در طبقه قطری تاج بیشتر از هشت متر (۱/۰۵۵ کیلوگرم در پایه) و پس از آن، در طبقه قطری تاج شش تا هشت متر (۰/۸۵۲ کیلوگرم در پایه) به دست آمد. کمترین مقدار زی توده خشکدارهای افتاده در طبقه قطری تاج کمتر از دو متر (۰/۰۷۶ کیلوگرم در پایه) و به دنبال آن، طبقه قطری تاج دو تا چهار متر (۰/۰۱۷۳ کیلوگرم در پایه) مشاهده شد (جدول ۲). همچنین به طور متوسط، زی توده خشکدارهای ایستاده (۳/۶۰۶

از سوزاندن کامل، W_1 ، وزن ظرف بوته چینی، W_2 ، وزن خشک نمونه و بوته چینی، W_3 ، مجموع وزن خاکستر و بوته چینی مورد استفاده و $\%C$ ، ضریب کرbin محاسباتی هستند. پس از محاسبه مقدار ضریب کرbin محاسباتی، مقدار اندوخته کرbin خشکدارها با استفاده از حاصل ضرب مقدار زی توده در ضریب کرbin محاسباتی به دست آمد.

آزمایش های خاک شناسی برای تعیین درصد سنگریزه، بافت، وزن مخصوص ظاهری و کرbin آلی خاک انجام شد. اندازه گیری کرbin آلی خاک به روش والکلی - بلک (Walkley-Black) و وزن مخصوص ظاهری خاک با روش کلخه انجام گرفت (MacDicken, 1997). نیتروژن کل از طریق روش کجلدال (Bremner & Mulvaney, 1982) و Olsen & Sommers, (1982) اندازه گیری شدند.

تحلیل داده ها

به منظور بررسی اطلاعات برداشت شده، ابتدا تبعیت داده ها از توزیع نرمال با استفاده از آزمون کولموگروف- سمیرنوف بررسی شد. برای مقایسه زی توده خشکدارها بین فرم های رویشی مورد مطالعه از آزمون t مستقل و برای مقایسه متغیر های مورد بررسی بین طبقه های قطری مختلف و نیز بین قسمت های مختلف مورد بررسی از آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شد. مقایسه میانگین ها نیز با آزمون دانکن انجام گرفت. برای بررسی ارتباط بین کرbin با نیتروژن و فسفر خاک از تحلیل رگرسیون استفاده شد.

نتایج

زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده درختان دانه زاد در طبقه های مختلف قطر برابر سینه
مقایسه زی توده خشکدارهای درختان دانه زاد بین طبقه های مختلف قطر برابر سینه نشان داد که مقدار زی توده خشکدارهای ایستاده بین طبقه های قطری، اختلاف معنی داری در سطح اطمینان ۹۵ درصد دارد، اما تفاوت معنی داری در خشکدارهای افتاده مشاهده نشد (جدول ۱). طبقه قطری ۳۰ تا ۴۰ سانتی متر، بیشترین مقدار زی توده

کیلوگرم در پایه) بیشتر از زی توده خشکدارهای افتاده کیلوگرم در پایه) بود (جدول ۲).

جدول ۱ - مقایسه زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده درختان دانه‌زاد در طبقه‌های مختلف قطری

Table 1. Biomasses in high forest standing and fallen deadwoods in different diameter classes

Diameter class (DBH; cm)	Number of trees per plot	Standing deadwood biomass (Kg/tree)	Fallen deadwood biomass (Kg/tree)
		Mean ± SE	Mean ± SE
< 10	8	0.266 ± 0.067	0.41 ± 0.226
10 – 20	25	0.61 ± 0.308	0.228 ± 0.029
20 – 30	20	4.83 ± 2.117	0.424 ± 0.178
30 – 40	17	20.62 ± 13.78	2.096 ± 1.768
> 40	19	14.266 ± 2.009	1.043 ± 0.142
Mean	-	8.118	0.84
Sum of Squares	-	845.777	5.699
F	-	5.067	2.215
Sig.	-	0.015	0.134

جدول ۲ - مقایسه زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده درختان شاخه‌زاد در طبقه‌های مختلف قطر تاج

Table 2. Biomass in coppice standing and fallen deadwoods in different canopy diameter classes

Canopy diameter class (m)	Number of trees per plot	Standing deadwood biomass (Kg/tree)	Fallen deadwood biomass (Kg/tree)
		Mean ± SE	Mean ± SE
< 2	12	0.0 ± 0.0	0.076 ± 0.076
2 – 4	17	4.5 ± 4.5	0.173 ± 0.039
4 – 6	16	5.86 ± 1.492	0.622 ± 0.309
6 – 8	5	2.973 ± 0.785	0.852 ± 0.137
> 8	1	4.7 ± 0.73	1.055 ± 0.075
Mean		3.606	0.556
Sum of Squares		47.206	1.809
F		0.407	5.575
Sig.		0.8	0.015

فرم‌های رویشی شاخه‌زاد حدود ۵۵ درصد کمتر از فرم‌های رویشی دانه‌زاد بود. هرچند، این تفاوت معنی‌دار نبود. همچنان، تفاوت معنی‌داری در زی توده خشکدارهای افتاده بین فرم‌های رویشی دانه‌زاد (۸/۸۴ کیلوگرم در پایه) و فرم‌های شاخه‌زاد (۰/۵۶ کیلوگرم در پایه) مشاهده نشد (جدول ۳).

جدول ۳، نتایج آزمون t برای مقایسه زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده بین درختان دانه‌زاد و شاخه‌زاد را نشان می‌دهد. مقدار زی توده خشکدارهای ایستاده در فرم‌های رویشی دانه‌زاد (۸/۱۲ کیلوگرم در پایه) بیشتر از فرم‌های رویشی شاخه‌زاد (۳/۶۱ کیلوگرم در پایه) به دست آمد. به طوری که زی توده خشکدارهای ایستاده در

جدول ۳- مقایسه زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده بین درختان دانهزاد و شاخهزاد

Table 3. Biomass in standing and fallen deadwoods of high forest and coppice trees

Deadwood Biomass	High Forest (Kg/tree) Mean ± SE	Coppice (Kg/tree) Mean ± SE	F	Sig.
Standing	8.12 ± 2.331	3.61 ± 1.301	3.529	0.071
Fallen	0.84 ± 0.23	0.56 ± 0.118	0.93	0.343

مشابهی با درختان دانهزاد نشان دادند. به طوری که خشکدارهای ایستاده، بیشترین مقدار زی توده ۳/۶۱ کیلوگرم در پایه را به خود اختصاص دادند. این مقدار در مقایسه با زی توده خشکدارهای افتاده (۰/۵۶ کیلوگرم در پایه)، تفاوت معنی داری در سطح اطمینان ۹۹ درصد داشت (جدول ۴).

جدول ۴، نتایج آزمون t برای مقایسه زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده در درختان دانهزاد و شاخهزاد را نشان می دهد. بر این اساس، در فرم رویشی دانهزاد، زی توده خشکدارهای ایستاده به طور معنی داری بیشتر از زی توده خشکدارهای افتاده بود. در فرم رویشی شاخهزاد نیز زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده، روند

جدول ۴- مقایسه بین زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده در درختان دانهزاد و شاخهزاد

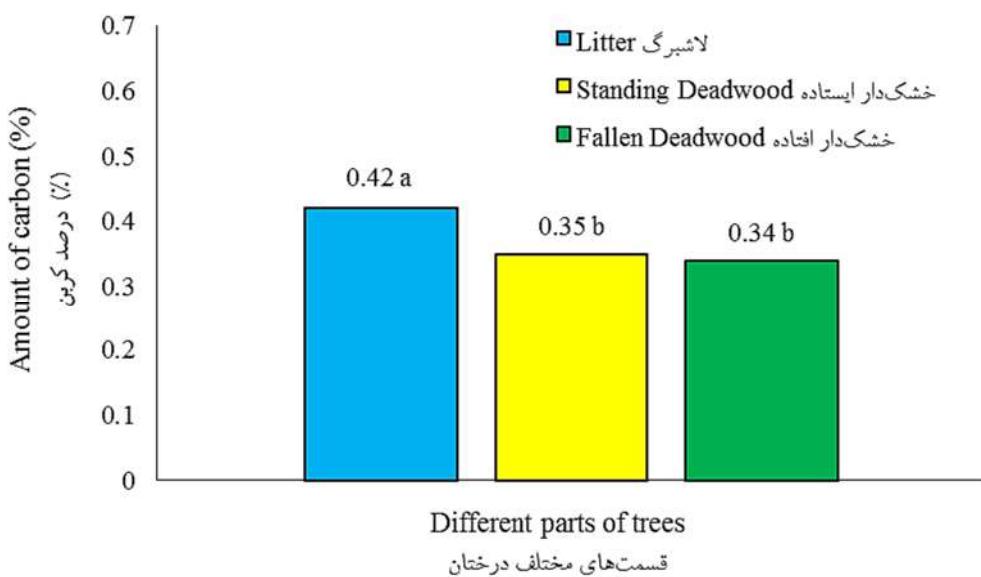
Table 4. Deadwood biomass in high forest and coppice trees

Deadwood	Standing biomass (Kg/tree) Mean ± SE	Fallen biomass (Kg/tree) Mean ± SE	F	Sig.
High Forest	8.12 ± 2.331	0.84 ± 0.23	16.324	0.000
Coppice	3.61 ± 1.301	0.56 ± 0.118	10.254	0.004

هکتار بودند. همچنین، اندوخته کرbin خشکدارهای ایستاده و افتاده در این پایه ها ۰/۱۲ و ۰/۰۱ تن در هکتار محاسبه شد. میانگین زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده در فرم های رویشی شاخهزاد نیز به ترتیب ۰/۰۹ و ۰/۰۰۹ تن در هکتار و اندوخته کرbin خشکدارهای ایستاده و افتاده در این پایه ها ۰/۰۳ و ۰/۰۰۳ تن در هکتار به دست آمد. در مجموع، مقدار متوسط اندوخته کرbin خشکدارها (مجموع خشکدارهای ایستاده و افتاده) در منطقه مورد مطالعه ۰/۱۷۱ تن در هکتار برآورد شد.

مقایسه درصد کرbin بخش های مختلف درختان در شکل ۲ آمده است. همان طور که مشاهده می شود، درصد کرbin در خشکدارهای ایستاده، افتاده و لاشبرگ به ترتیب ۰/۳۵، ۰/۴۲ و ۰/۳۴ به دست آمد. این اختلاف بین لاشبرگ و خشکدارها معنی داری بود، اما بین درصد کرbin خشکدار ایستاده و افتاده، تفاوت معنی داری مشاهده نشد. از این مقادیر در محاسبه میانگین اندوخته کرbin در واحد سطح استفاده شد. در مجموع، میانگین زی توده خشکدارهای ایستاده و افتاده در فرم های رویشی دانهزاد به ترتیب برابر ۰/۳۵ و ۰/۰۳ تن در

شکل ۲- مقایسه درصد کربن بین بخش‌های مختلف درختان

حرف‌های متفاوت لاتین نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح اطمینان ۹۵ درصد هستند.

Figure 2. Amount of Carbon (%) in different parts of trees
Different letters indicate a significant difference between means ($P<0.05$).

دسترسی به نیتروژن برای رشد درختان در هر دو نوع پایه درختی دانه‌زاد و شاخه‌زاد مشابه است. اختلاف فسفر خاک بین فرم‌های رویشی دانه و شاخه‌زاد معنی‌دار نبود ($P>0.05$), اما میانگین مقادیر فسفر خاک در فرم رویشی شاخه‌زاد (0.435 درصد) نسبت به دانه‌زاد (0.425 درصد) کمی بیشتر به‌دست آمد (جدول ۵). با توجه به مجموع نمونه‌های خاک برداشت شده، مقدار ذخیره کربن آلی خاک (SOC) در منطقه مورد بررسی، $44/593 \pm 0.289$ تن در هکتار محاسبه شد.

در جدول ۵، ویژگی‌های عناصر خاک در فرم‌های رویشی درختی دانه‌زاد و شاخه‌زاد آمده است. مطابق با نتایج، تفاوت معنی‌داری در میزان کربن خاک بین فرم‌های رویشی دانه‌زاد ($1/248$ درصد) و شاخه‌زاد ($1/214$ درصد) مشاهده نشد ($P>0.05$). این موضوع بیانگر این است که هر دو نوع پایه درختی، مقادیر مشابهی از کربن خاک را ذخیره می‌کنند. به طور مشابه، تفاوت نیتروژن خاک بین فرم‌های رویشی دانه‌زاد (0.109 درصد) و شاخه‌زاد (0.104 درصد) غیرمعنی‌دار بود ($P>0.05$). این نتایج نیز نشان می‌دهند که

جدول ۵- مقایسه مقادیر عناصر خاک در فرم‌های درختی دانه‌زاد و شاخه‌زاد

Table 5. Soil nutrient properties under high forest and coppice trees

Soil Properties	Forms of Trees	Mean \pm SE	F	Sig.
Carbon (%)	High Forest	1.248 ± 0.089	4.481	0.854
	Coppice	1.214 ± 0.163		
Nitrogen (%)	High Forest	0.109 ± 0.007	5.453	0.756
	Coppice	0.104 ± 0.014		
Phosphor (%)	High Forest	4.25 ± 0.243	1.571	0.807
	Coppice	4.35 ± 0.331		

جدول ۶، تحلیل رگرسیون و همبستگی بین کربن و فسفر خاک، قابل توجه نبود ($r^2=0.19$).

جدول ۶، تحلیل رگرسیون خطی بین عناصر خاک نیتروژن و کربن و فسفر خاک را نشان می دهد. همبستگی زیادی بین عناصر کربن و نیتروژن در خاک مشاهده شد

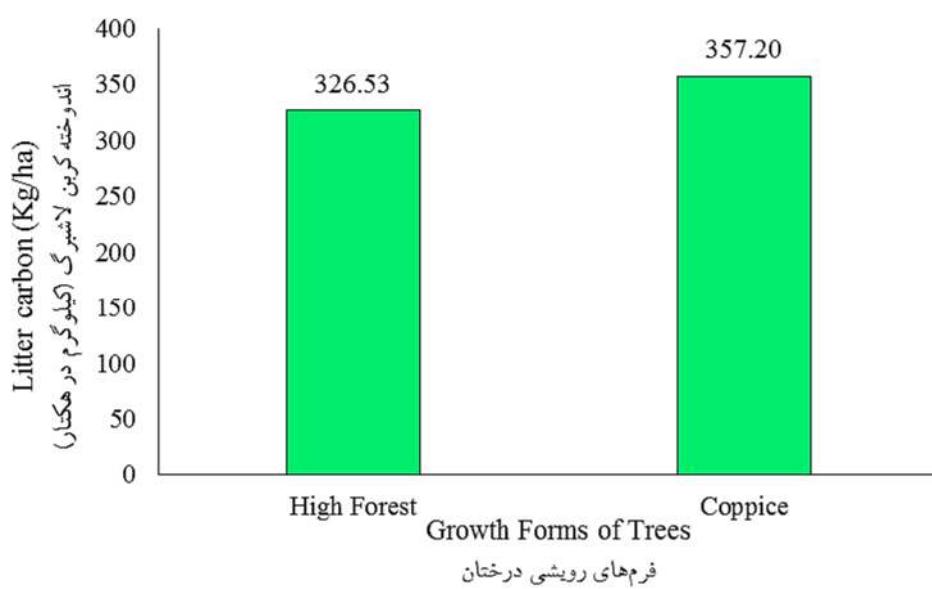
جدول ۶- تحلیل رگرسیون خطی بین عناصر خاک

Table 6. Line regression analyzes between soil nutrients

Regression	Model	df	Mean Square	R ²	F	Sig.
Carbon-Nitrogen	$y = 0.09x$	1	0.051	0.944	476.335	0.000
Carbon-Phosphor	$y = 0.1x + 0.31$	1	0.067	0.194	6.737	0.015

اما این اختلاف معنی دار نبود ($P=0.811$) (شکل ۳). در مجموع، مقدار متوسط اندوخته کربن لاشبرگ در منطقه مورد مطالعه ۳۲۷/۰ تن در هکتار به دست آمد.

اندوخته کربن لاشبرگ هرچند مقدار اندوخته کربن لاشبرگ زیر درختان شاخه زاد ۲۵۷/۲ کیلوگرم در هکتار) بیشتر از مقدار آن زیر درختان دانه زاد ۳۲۶/۵۳ کیلوگرم در هکتار) به دست آمد،

شکل ۳- اندوخته کربن لاشبرگ در فرم های رویشی دانه زاد و شاخه زاد

Figure 3. Litter carbon in high forest and coppice trees

گرامایش جهانی و تعیین مقدار کربن ذخیره شده در زی توده درختان جنگلی در کل جهان، جنگل کاری با هدف تولید انرژی زیستی و تولید محصولات چوبی و تجارت چوب و کاغذ از جمله مسائلی هستند که ارتباط مستقیمی با اندازه گیری زی توده جنگل دارند. در بسیاری از

بحث

مقدار زی توده در بوم سازگان های جنگلی علاوه بر اینکه بیانگر توان تولید در واحد سطح یا زمان (مقدار ذخایر کربن موجود در جنگل) است، بر چرخه های زیست زمین شیمیایی جنگل نیز تأثیر می گذارد. همچنین، عواملی مانند بحران

دخالت‌های شدید انسانی در منطقه و تغییر در ساختار توده است. در پژوهش‌های متعددی، تأثیر دخالت‌های انسانی بر کاهش مقدار اندوخته کربن روی زمینی گزارش شده است (Badalamenti *et al.*, 2019). پژوهش Pato و همکاران (2017) نیز نشان داد که تعداد در هکتار، آمیختگی و تیپ جنگل، رابطه مستقیمی با زی توده جنگل دارد و به افزایش ذخیره کربن خاک کمک می‌کند، بنابراین یکی دیگر از دلایل مقدار کمتر اندوخته کربن خشک‌دارهای ایستاده در درختان شاخه‌زاد مورد بررسی در پژوهش پیش‌رو، فرم رویشی درختان است. میزان زی توده خشک‌دارهای ایستاده در بوم‌سازگان‌های جنگلی به طور مداوم در حال تغییر است. این تغییرات وابسته به بهره‌وری بوم‌سازگان‌های جنگلی، توالی و نرخ تجزیه هستند. علاوه‌بر ناحیه جغرافیایی، ساختار جنگل و ترکیب گونه‌ای، روش‌های مدیریت جنگل نیز می‌توانند بر مقدار و پویایی خشک‌دارهای سرپا و سرعت تجزیه آنها در بوم‌سازگان‌های جنگلی تأثیر بگذارند (Tavankar *et al.*, 2022). درمجموع، مقدار متوسط اندوخته کربن خشک‌دارها (مجموع خشک‌دارهای ایستاده و افتاده) در منطقه مورد مطالعه ۰/۱۷۱ تن در هکتار به دست آمد. بررسی اهمیت خشک‌دارها در زی توده و ذخایر کربن در بوم‌سازگان‌های جنگلی سنت‌جان، جزایر ویرجین در ایالات متحده نشان داد که خشک‌دارها و لایه زیرین خاک به طور میانگین ۲۰ درصد از کل ذخایر کربن این منطقه را تشکیل می‌دهند (Oswalt *et al.*, 2008). همچنین، زی توده خشک‌دارها در جنگل‌های این جزیره پیش‌رو، مشابهت بیشتری دارد. زیرا که منطقه جنگلی آتشگاه لردگان نیز جزء مناطق جنگلی خشک و نیمه‌خشک کشور محسوب می‌شود. از طرفی، تغییرات مشاهده در مقدار زی توده خشک‌دارها بین طبقه‌های قدری مختلف و یا بین فرم‌های رویشی درختان می‌تواند به دلیل جمع‌آوری چوب‌های خشک در جنگل توسط روزئائیان حاشیه مناطق جنگلی برای استفاده‌های سوختی باشد. در میان ذخیره‌گاه‌های جهانی کربن، خاک‌های جنگلی،

پژوهش‌های انجام شده، ذخیره کربن بوم‌سازگان‌های جنگلی غالب در سه بخش اصلی شامل پوشش گیاهی، خاک و Lee *et al.*, 2014; (Hérault & Piponiot, 2018; Lafleur *et al.*, 2018) کربنی که در خشک‌دارهای جنگل ذخیره می‌شود، یکی از پنج مخزن کربنی است که توسط هیئت بین‌دولتی تغییر اقلیم (IPCC) شناسایی شده است و محاسبه دقیق این مخازن برای کاهش اثرات گرمایش زمین ضروری است (Pfeifer *et al.*, 2015)، بنابراین در پژوهش پیش‌رو نیز سنجش زی توده و اندوخته کربن در سه بخش خشک‌دار، لاش‌ریزه و خاک بررسی و تحلیل شد. علی‌رغم پژوهش‌های فراوان در مورد زی توده و اندوخته کربن روی زمینی در بوم‌سازگان‌های جنگلی، کربن ذخیره شده در خشک‌دارها در فرم‌های رویشی مختلف تاکنون به خوبی مستند نشده است. بسیاری از پژوهش‌های مرتبط با ذخیره کربن به طور انحصاری بر زی توده زنده متمرکز شده‌اند یا در جنگل‌های اولیه که تحت تأثیر قطع درختان قرار نمی‌گیرند، انجام شده‌اند. این در حالی است که بقایای چوبی درشت می‌توانند بخش‌های قابل توجهی از ذخایر کربن جنگل را در خود جای دهند (Pfeifer *et al.*, 2015).

گونه‌های غالب درختی و ویژگی‌های ساختاری جنگل از مهم‌ترین عوامل در تعیین مقدار زی توده و ذخیره‌سازی کربن شناخته شده‌اند. جمعیت، قطر برابر سینه و ارتفاع درختان نیز از اصلی‌ترین مشخصه‌ها در مقدار تولید زی توده و اندوخته کربن توده جنگلی به اثبات رسیده‌اند (Behera *et al.*, 2017)، بنابراین میانگین بیشتر مؤلفه‌های کمی در درختان دانه‌زاد نسبت به شاخه‌زاد از دلایل اصلی تفاوت زی توده و اندوخته کربن خشک‌دارهای ایستاده و افتاده در فرم‌های رویشی مورد مطالعه در پژوهش پیش‌رو است. Mahmoudi Taleghani و همکاران (۲۰۰۷) در برآورد ذخیره کربن جنگل‌های هیرکانی تحت مدیریت، حجم در هکتار جنگل و تنوع در ترکیب و آمیختگی گونه‌ها را از عوامل مؤثر بر اندوخته کربن توده ذکر کردند. فرم غالب شاخه‌زاد یا جست‌گروه در یک توده جنگلی، نشان‌دهنده

نیتروژن از طریق ارتباط بین ظرفیت فتوسنتزی برگ و غلظت نیتروژن شاخ و برگ‌ها، به عنوان یک تنظیم‌کننده مهم جذب کربن عمل می‌کند. همبستگی زیاد بین مقدار نیتروژن و کربن آلی خاک در هر دو فرم رویشی، مؤید این موضوع است. از طرف دیگر، بازگشت فسفر در مقایسه با بازگشت نیتروژن به میزان اندکی با تجزیه مواد آلی، ارتباط پیدا می‌کند. درنتیجه، فسفر آلی خاک‌های جنگلی به علت آشفتگی‌های مکرر در مدت زیاد از دست می‌روند. ترسیب کربن توسط درختان در اثر کمبود فسفر، محدود می‌شود. به‌ویژه غلظت فسفر برگ به عنوان عامل مهم تعیین‌کننده ظرفیت فتوسنتزی بعضی از گونه‌های درختی محسوب می‌شود (Amorim *et al.*, 2023). اگرچه تأثیر فسفر نسبت به نیتروژن بر مقدار ماده آلی خاک کمتر است، اما برهم‌کنش نیتروژن-فسفر، اثر بسیار قوی بر کارکرد بوم‌سازگان جنگلی دارد. به همین دلیل، فسفر در خاک درختان شاخه‌زاد مورد مطالعه بیشتر از خاک درختان دانه‌زاد بود. میزان همبستگی بین کربن خاک و فسفر در هر دو فرم رویشی موردنظر مطالعه و البته کمتر بودن این همبستگی نسبت به نیتروژن، گواه بر این موضوع است.

متغیر دیگری که ذخیره کربن بوم‌سازگان به آن وابسته است، لاشبرگ موجود در پوشش کف جنگل است. اجزای لاشبرگ، ریشه و متابولیسم میکروبی از جمله راه‌های اصلی ورود کربن به ماده آلی خاک هستند. به‌ویژه کف جنگل‌ها و افق‌های خاک معدنی در بوم‌سازگان‌های جنگلی شامل مقادیر زیاد کربن هستند. مقدار لاشبرگ بر فرایندهای مؤثر بوم‌سازگان جنگلی مانند چرخه کربن و عناصر غذایی مؤثر است. مقدار اندوخته کربن لاشبرگ در درختان مورد بررسی، تفاوت معنی‌داری نشان نداد. تخریب شدید رویشگاه، چرای بی‌رویه دام و استفاده از برگ درختان بلوط برای تغذیه گوسفندان، تراکم کم درختان در منطقه وجود انواع فرسایش از مهم‌ترین دلایل ضعف لایه لاشبرگ در منطقه مورد بررسی است. چرای بی‌رویه دام، برداشت خشک‌دارهای افتاده و آتش‌سوزی می‌تواند به‌طور قابل

حائز اهمیت زیادی هستند. ذخایر کربن خاک در طی تکامل توده تغییر می‌کنند. ورودی مواد آلی به خاک و آزاد شدن کربن حاصل از مواد آلی خاک تحت تأثیر توده درختان و عوامل اقلیمی قرار می‌گیرند (Kooch & Parsapour, 2016). مقدار کربن آلی موجود در خاک درختان مورد بررسی در پژوهش پیش‌رو ۴۴/۶ تن در هکتار به دست آمد. مقدار مشابه اندوخته کربن خاک در دو فرم رویشی دانه‌زاد و شاخه‌زاد را می‌توان به مشابهت حجم لاشبرگ موجود در دو رویشگاه نسبت داد. اگرچه فرم رویشی درختان باهم متفاوت هستند، اما از نظر مقدار لاشبرگ، تفاوت معنی‌داری بین آن‌ها وجود نداشت. درنتیجه، مقدار ماده آلی خاک آن‌ها نیز مشابه بود. زیرا در عرصه‌های جنگلی، مهم‌ترین و اصلی‌ترین عامل تأمین‌کننده ماده آلی خاک، لاشبرگ‌ها و بقایای گیاهی است (Kianmehr *et al.*, 2022).

Mahmoudi Taleghani و همکاران (۲۰۰۷) مقدار ذخیره کربن خاک در طرح جنگلداری دلدره در منطقه گلبند در جنگل‌های هیرکانی کشور را ۲۸۳ تن در هکتار برآورد کردند. آن‌ها، عامل ت نوع در ترکیب و آمیختگی گونه‌ها را موجب فعال بودن بوم‌سازگان و درنتیجه، ترسیب کربن بیشتر در خاک ذکر کردند. Varamesh و همکاران (۲۰۱۰) نیز مقدار اندوخته کربن خاک در توده جنگل‌کاری افاقیا و کاج تهران را به ترتیب ۷۸/۲ و ۵۷ تن در هکتار گزارش کردند. اندوخته کربن در رویشگاه‌های برودار در استان کهگیلویه و بویراحمد حدود ۱۲۶ تا ۱۴۶ تن در هکتار محاسبه شد (Askari *et al.*, 2021). متوسط اندوخته کربن خاک در رویشگاه‌های مختلف زاگرسی نیز بین ۶۱/۴ تا ۱۳۸/۱ تن در هکتار گزارش شد (Iranmanesh *et al.*, 2023). پژوهش‌های مختلف نشان داده‌اند که مقدار کربن آلی خاک در جنگل‌های متراکم، بیشتر است. این موضوع نشان‌دهنده پتانسیل زیاد ذخیره کربن توسط پوشش گیاهی است.

بررسی رابطه کربن و نیتروژن خاک در پژوهش پیش‌رو بیانگر همبستگی زیاد این دو عنصر بود. پژوهش‌های مختلف نشان داده‌اند که نیتروژن تثبیت‌شده در زی توده درخت بر تولید جنگل و ترسیب کربن درخت مؤثر هستند

فقط به بخش خاک و لاش ریزه پرداخته شده است. نکته قابل توجه در پژوهش پیش رو، اندازه گیری اندوخته کربن خشک دار است که سهم آن (۱۷۱/۰ تن در هکتار) حدود یک دوم اندوخته کربن لاشبرگ (۳۲۷/۰ تن در هکتار) به دست آمد. این یافته بیانگر لزوم توجه به این بخش از زی توده روی زمینی در بومسازگانهای جنگلی است. در مجموع، اندوخته کربن خاک، لاشبرگ و خشک دار به ترتیب با ۴۴/۶، ۳۲۷ و ۱۷۱/۰ تن در هکتار، سهم های متفاوتی در ذخیره کربن منطقه جنگلی مورد بررسی دارند. این موضوع علاوه بر تأکید بر اهمیت ارزیابی نقش هریک از اجزاء بومسازگان در ذخیره کربن، بر نقش و اهمیت خاک در بومسازگانهای طبیعی به عنوان اندوختنگاه اصلی برای جذب و نگهداری از کربن اتمسفری تأکید دارد، بنابراین هرگونه دخالت و تخریب در خاک روشگاههای طبیعی می تواند به عنوان یک چالش جدی در تشدید اثرات تغییر اقلیم محسوب شود.

سپاسگزاری

این مقاله با حمایت بنیاد ملی علم ایران (Iran National Science Foundation: INSF)، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (اعتف) و سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (رات) در راستای طرح پسادکتری محمد کاظم پارساپور به شماره ۴۰۲۰۲۹۲ به انجام رسیده است.

References

- Allen, S.E., Grimshaw, H.M. and Rowland, A.P., 1986. Chemical analysis: 285-344. In: Moore, P.D. and Chapman, S.B. (Eds.). *Method in Plant Ecology*. Blackwell Scientific Publication, Hoboken, New Jersey, USA, 589p.
- Amorim, H.C.S., Araujo, M.A., Lal, R. and Zinn, Y.L., 2023. What C:N ratios in soil particle-size fractions really say: N is preferentially sorbed by clays over organic C. *Catena*, 230: 107230.
- Andivia, E., Rolo, V., Jonard, M., Formánek, P. and Ponette, Q., 2016. Tree species identity mediates mechanisms of top soil carbon sequestration in a Norway spruce and European beech mixed forest. *Annals of Forest Science*, 73: 437-447.
- Askarii, Y., Iranmanesh, Y. and Pourhashemi, M., 2021. The economic value and comparison of carbon storage in different forest areas in Kohgiluyeh and Boyer-Ahmad province. *Iranian Journal of Forest*, 13(2): 169-182 (In Persian with English summary).
- Azizi, Y., Akhavan, R., Kia-Daliri, H. and Soleimani, R., 2022. Effect of management activities and aspect on tree, soil and biodiversity variables of tree species in Dinarkuh forests of Ilam. *Iranian Journal of Forest*, 14(3): 275-290 (In Persian with English summary).

- Badalamenti, E., Battipaglia, G., Gristina, L., Novara, A., Rühl, J., Sala, G., ... and La Mantia, T., 2019. Carbon stock increases up to old growth forest along a secondary succession in Mediterranean island ecosystems. PLoS One, 14(7): e0220194.
- Behera, S.K., Sahu, N., Mishra, A.K., Bargali, S.S., Behera, M.D. and Tuli, R., 2017. Aboveground biomass and carbon stock assessment in Indian tropical deciduous forest and relationship with stand structural attributes. Ecological Engineering, 99: 513-524.
- Berg, B. and McClaugherty, C., 2003. Influence of site factors other than climate: 163-172. In: Berg, B. and McClaugherty, C. (Eds.). Plant Litter: Decomposition, Humus Formation, Carbon Sequestration. Springer, Berlin, Germany, 286p.
- Bremner, J.M. and Mulvaney, C.S., 1982. Nitrogen-total: 595-624. In: Page, A.L., Miller, R.H. and Keeney, D.R. (Eds.). Methods of Soil Analysis, Part 2: Chemical and Microbiological Properties, Second Edition. American Society of Agronomy, Inc., Soil Science Society of America, Inc., Madison, Wisconsin, 1159p.
- Daba, D.E., Dullo, B.W. and Soromessa, T., 2022. Effect of forest management on carbon stock of tropical moist Afromontane Forest. International Journal of Forestry Research, 2022: 3691638.
- Duchesne, L., Houle, D., Ouimet, R., Lambert, M.C. and Logan, T., 2016. Aboveground carbon in Quebec forests: stock quantification at the provincial scale and assessment of temperature, precipitation and edaphic properties effects on the potential stand-level stocking. PeerJ, 4: e1767.
- Giweta, M., 2020. Role of litter production and its decomposition, and factors affecting the processes in a tropical forest ecosystem: a review. Journal of Ecology and Environment, 44(1): 11.
- Hanafi-Bojd, A.A., Sharifard, M., Jahanifard, E., Navidpour, Sh. and Vazirianzadeh, B., 2020. Presence probability of *Hemiscorpius lepturus* Peters, 1861 using maximum entropy approach in the western areas of Zagros Mountains, Iran. Veterinary World, 13(2): 296-303.
- Harmon, M.E., Franklin, J.F., Swanson, F.J., Sollins, P., Gregory, S.V., Lattin, J.D., ... and Cummins, K.W., 1986. Ecology of coarse woody debris in temperate ecosystems. Advances in Ecological Research, 15: 133-302.
- Héroult, B. and Piponiot, C., 2018. Key drivers of ecosystem recovery after disturbance in a neotropical forest. Forest Ecosystems, 5(1): 2.
- IPCC, 2003. Good Practice Guidance for Land Use, Land-Use Change and Forestry. Published by the Institute for Global Environmental Strategies (IGES) for the IPCC, National Greenhouse Gas Inventories Programme, Hayama, Japan, 590p.
- IPCC, 2007: Summary for policymakers: 1-18. In: Climate Change 2007: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change (Solomon, S., Qin, D., Manning, M., Chen, Z., Marquis, M., Averyt, K.B., ... and Miller, H.L. (Eds.)). Cambridge University Press, Cambridge, United Kingdom and New York, USA, 996p.
- Iranmanesh, Y., 2013. Assessment on biomass estimation methods and carbon sequestration of *Quercus brantii* Lindl. in Chaharmahal & Bakhtiari forests. Ph.D thesis, University of Tarbiat Modares, Nur, Iran, 106p (In Persian with English summary).
- Iranmanesh, Y., Pourhashemi, M., Jahanbazi, H., Bordbar, K., Askari, Y., Henareh Khalyani, J., ... and Ghasempour, S., 2023. An analysis of carbon storage status in Zagros forest habitats. Journal of Iran Nature, 8(2): 15-20 (In Persian with English summary).
- Kianmehr, A., Hojjati, S.M., Kooch, Y. and Ghasemi Aghbash, F., 2022. Investigation of litter nutrient dynamics in pure and mixed stands of beech and hornbeam (Darabkola of Mazandaran). Iranian Journal of Forest, 14(1): 89-103 (In Persian with English summary).
- Kooch, Y. and Parsapour, M.K., 2016. The effects of broad and needle-leaved forest covers on soil microbial indices. Journal of Water and Soil Conservation, 23(2): 195-210 (In Persian with English summary).
- Kooch, Y., Parsapour, M.K., Egli, M. and Moghimian, N., 2021. Forest floor and soil properties in different development stages of Oriental beech forests. Applied Soil Ecology, 161, p.103823.
- Lafleur, B., Fenton, N.J., Simard, M., Leduc, A., Paré, D., Valeria, O. and Bergeron, Y., 2018. Ecosystem management in paludified boreal forests: enhancing wood production, biodiversity, and carbon sequestration at the landscape level. Forest Ecosystems, 5: 27.
- Lee, J., Yoon, T.K., Han, S., Kim, S., Yi, M.J., Park, G.S., ... and Son, Y., 2014. Estimating the carbon dynamics of South Korean forests from 1954 to 2012. Biogeosciences, 11(17): 4637-4650.
- Li, Q., Yang, D., Jia, Z., Zhang, L., Zhang, Y., Feng, L., ... and Zhao, X., 2019. Changes in soil organic carbon and total nitrogen stocks along a chronosequence of *Caragana intermedia* plantations in alpine sandy land. Ecological Engineering, 133: 53-59.
- MacDicken, K.G., 1997. A guide to monitoring carbon storage in forestry and agroforestry projects. Forest Carbon Monitoring Program, Winrock International Institute for Agricultural Development, Arkansas, USA, 87p.
- Mahmoudi Taleghani, E., Zahedi Amiri, Gh., Adeli, E. and Sagheb-Talebi, Kh., 2007. Assessment of carbon sequestration in soil layers of managed forest. Iranian

- Journal of Forest and Poplar Research, 15(3): 241-252 (In Persian with English summary).
- Mo, L., Zohner, C.M., Reich, P.B., Liang, J., de Miguel, S., Nabuurs, G.J., ... and Crowther, T.W., 2023. Integrated global assessment of the natural forest carbon potential. *Nature*, 624: 92-101.
 - Olsen, S.R. and Sommers, L.E., 1982. *Phosphorus*: 403-430. In: Page, A.L., Miller, R.H. and Keeney, D.R. (Eds.). *Methods of Soil Analysis, Part 2: Chemical and Microbiological Properties*, Second Edition. American Society of Agronomy, Inc., Soil Science Society of America, Inc., Madison, Wisconsin, 1159p.
 - Oswalt, S.N., Brandeis, T.J. and Woodall, C.W., 2008. Contribution of dead wood to biomass and carbon stocks in the Caribbean: St. John, U.S. Virgin Islands. *Biotropica*, 40(1): 20-27.
 - Pan, Y., Birdsey, R.A., Fang, J., Houghton, R., Kauppi, P.E., Kurz, W.A., ... and Hayes, D., 2011. A large and persistent carbon sink in the world's forests. *Science*, 333(6045): 988-993.
 - Pato, M., Salehi, A., Zahedi Amiri, G. and Banj Shafiei, S.A., 2017. Soil carbon stock and its relationship with physical and chemical characteristics in soil of different land-uses in Zagros region. *Journal of Forest and Wood Product*, 69(4): 747-756 (In Persian with English summary).
 - Pedersen, L.B. and Bille-Hansen, J., 1999. A comparison of litterfall and element fluxes in even aged Norway spruce, sitka spruce and beech stands in Denmark. *Forest Ecology and Management*, 114(1): 55-70.
 - Pfeifer, M., Lefebvre, V., Turner, E., Cusack, J., Khoo, M., Chey, V.K., ... and Ewers, R.M., 2015. Deadwood biomass: an underestimated carbon stock in degraded tropical forests? *Environmental Research Letters*, 10(4): 044019.
 - Sarvazad, A., Fallah, A. and Vahedi, A.A., 2022. Changes in carbon storage of *Quercus brantii* Lindl in relation to physiographic factors of Zagros forests. *Journal of Forest Research and Development*, 8(3): 329-341 (In Persian with English summary).
 - Sun, W. and Liu, X., 2020. Review on carbon storage estimation of forest ecosystem and applications in China. *Forest Ecosystems*, 7: 4.
 - Takahashi, M., 2005. Direct estimation of carbon mass of organic layer from dry weight. *Journal of Forest Research*, 10: 239-241.
 - Takahashi, M., Ishizuka, S., Ugawa, S., Sakai, Y., Sakai, H., Ono, K., ... and Morisada, K., 2010. Carbon stock in litter, deadwood and soil in Japan's forest sector and its comparison with carbon stock in agricultural soils. *Soil Science and Plant Nutrition*, 56(1): 19-30.
 - Talebi, M., Sagheb-Talebi, Kh. and Jahanbazi, H., 2006. Site demands and some quantitative and qualitative characteristics of Persian oak (*Quercus brantii* Lindl.) in Chaharmahal & Bakhtiari Province (western Iran). *Iranian Journal of Forest and Poplar Research*, 14(1): 79-67 (In Persian with English summary).
 - Tavankar, F., Kivi, A.R., Taheri-Abkenari, K., Lo Monaco, A., Venanzi, R. and Picchio, R., 2022. Evaluation of deadwood characteristics and carbon storage under different silvicultural treatments in a mixed broadleaves mountain forest. *Forests*, 13(2): 259.
 - Vahedi, A.A., Fallah, A. and Nazariani, N., 2023. Accumulation trend of fine woody debris volume stock in the altitudinal range of Kheiroud research forest, Iran. *Iranian Journal of Forest and Poplar Research*, 31(3): 186-202 (In Persian with English summary).
 - Varamesh, S., Hosseini, S.M., Abdi, N. and Akbarinia, M., 2010. Increment of soil carbon sequestration due to forestation and its relation with some physical and chemical factors of soil. *Iranian Journal of Forest*, 2(1): 25-35 (In Persian with English summary).
 - Victor, A.D., Valery, N.N., Louis, Z., Davy, A.A. and Chantal, M., 2019. Carbon stocks in dead wood biomass of Savannah ecosystems in Northern Region Cameroon. *Journal of Botany Research*, 2(1): 60-70.
 - Zianis, D., Muukkonen, P., Mäkipää, R. and Mencuccini, M., 2005. Biomass and stem volume equations for tree species in Europe. *Silva Fennica Monographs*, 4: 63p.

